

گیاهان در قرآن

۱. کدو: « وَ أَتَيْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ » (صافات / ۱۴۶) و بوته کدویی بر او رویاندیم .
۲. سبزیجات: « فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا » (بقره / ۶۱) از خدای خود بخواه که از آنچه زمین می‌رویاند از سبزیجات.
۳. خیار: « وَ قِثَّائِهَا » (بقره / ۶۱) و خیار.
۴. سیر: « وَ قُومِيهَا » (بقره / ۶۱) و سیر.
۵. عدس: « وَ عَدْسِيهَا » (بقره / ۶۱) و عدس.
۶. پیاز: « وَ بَصَلِهَا » (بقره / ۶۱) و پیاز.
۷. انگور: « أَوْ تَكُونْ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ » (اسراء / ۹۱) یا باغی از نخل وانگور از آن تو باشد.
۸. دانه: « وَ نَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَ حَبَّ الْحَصِيدِ » (ق / ۹) و از آسمان، آبی پر برکت نازل کردیم، و به بوسیله آن باغها و دانه‌هایی را که درو می‌کند رویاندیم.
۹. انار: « فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَ تَخْلٌ وَ رَمَانٌ » (رحمان / ۶۸) در آن میوه‌های فراوان و درخت خرما و انار است.
۱۰. موز: « وَ طَلْحٌ مَنْصُودٌ » (واقعه / ۲۹) و موزی که میوه‌هایش روی هم چیده شده.
۱۱. خرما: « وَ هُزْيُ إِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلِهِ تَساقِطٌ عَلَيْكَ رَطْبًا حَنِئًا » (مریم / ۲۵) و تنه درخت را سوی خود تکان بده که خرماي تازه بر تو بیفتد.
۱۲. خوشه گندم: « فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ » (بقره / ۲۶۱) در هر خوشه، یکصد دانه باشد.
۱۳. میوه: « فِيهِمَا فَاكِهَةٌ » (رحمان / ۶۸) در آنها میوه‌های فراوان است.
۱۴. برگ درخت: « وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقِهِ إِلَّا يَغْلَمُهَا » (انعام / ۵۹) هیچ برگی (از درختی) نمی‌افتد، مگر اینکه (خدا) از آن آگاه است.
۱۵. درخت: « وَ مِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسَيِّمُونَ » (نحل / ۱۰) و (همچنین) گیاهان و درختانی که حیوانات خود را در آن به چرم می‌برند، نیز از آن است.
۱۶. درخت خرما: « وَ زُرُوعٍ وَ نَخْلٍ طَلَعُهَا هَضِيمٌ » (شعراء / ۱۴۸) در این زراعتها و نخلهایی که میوه‌هایش شیرین و رسیده است.
۱۷. گیاهان: « فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ » (انعام / ۹۹) و بوسیله آن (آب) گیاهان گوناگون رویاندیم.
۱۸. درخت سدر: « مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ » (سباء / ۱۶) و اندکی درخت سدر.
۱۹. میوه تلخ: « أَكَلِي خَمْطٍ » (سباء / ۱۶) درختانش تلخ و ترش و بدطعم.
۲۰. درخت گز (شوره): « وَ أَثْلٍ » (سباء / ۱۶) و شوره گز.
۲۱. برگ خشک: « وَ الْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ » (الرحمن / ۱۲) و دانه‌هایی که همراه با ساقه و برگ است که به صورت کاه در می‌آید.
۲۲. هسته خرما: « إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوَى » (انعام / ۹۵) خداوند شکافنده دانه و هسته خرما است.
۲۳. درختی در جهنم: « إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ » (دخان / ۴۳) همانا درخت زقوم جهنم.
۲۴. خار خشک تلخ و بدبو: « لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ » (غاشیه / ۶) غذایی جزء ضریح (خار خشک تلخ و بدبو) ندارند.
۲۵. گیاه بی‌ساقه: « وَ النَّجْمُ وَ الشَّجَرُ يَسْجُدَانِ » (الرحمن / ۶) گیاه و درخت برای او سجده می‌کنند.
۲۶. درختی که سفی می‌خواهند: « وَ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ » (انعام / ۱۴۱) اوست که باغهای معروش (باغهایی که درختانش روی داربست‌ها قرار دارد) را آفرید.